

Наше

Життя

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 25 (51)

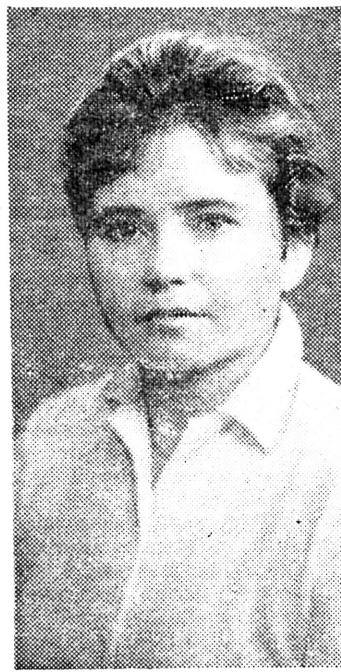
Субота, 29 червня 1968 року

Ціна 2 коп.

30 червня — День радянської молоді

ПЕРЕДОВІ
ВИРОБНИЧНИКИ

Трудовими подарунками зустрічають молоді виробничники, члени УТОГ День радянської молоді.

На фото: (зліва направо): швейники, ударники комуністичної праці — Г. Ковальчук, Житомирське УВП; О. Степанюк, Садгорське УВП; Р. Біло бривець, Луцька швейна фабрика.

СВЯТО МОЛОДИХ

30 червня наша країна відмічатиме День радянської молоді. В єдиному строю з ветеранами вона йде до світлих вершин комунізму. На фабриках і заводах, на будівництві і в сільському господарстві — піде молодь не відстає від кадрових робітників.

Наслідуючи революційні і трудові традиції батьків, юнаки та дівчата віддають свою енергію і сили виконанню завдань п'ятирічки. І особливо радісні трудові успіхи молодих патріотів у нинішньому році, коли радянські люди готуються до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, коли буде відзначено 50-річчя Ленінського комсомолу.

Відомо, що половина робітників промисловості — молодь. Вона складає майже 40 процентів працівників сільського господарства. Близько 8 мільйонів чоловік навчається без відриву від виробництва у школах, технікумах і вузах нашої країни.

Не відстають від інших і молоді члени Українського товариства глухих. На підприємствах системи УТОГ молодь тру-

диться на совість, сумлінно. У швейному цеху Вінницького УВП працюють сестри Ганна і Тая Кукурудза. Вони — кращі робітничі. Добре працюють на Ужгородському УВП хлопці з бригади комуністичної праці пресувальники І. Подольчак, М. Ниткулінець, Ю. Форкош, А. Маркович. Передовики виробництва — брат і сестра Семеляки з Чернівецького УВП. Ударник комуністичної праці Київського УВП-1 молодша швея О. Довгань виконує норми виробітку на 125—130 процентів.

Багато уваги приділяється навчанню дітей глухих і робітничої молоді УВП та компактних груп державних підприємств. У спеціальних школах-інтернатах навчається більш як 7000 учнів, у вечірніх школах робітничої молоді — понад 4000 чоловік. В спеціальній групі Київського технікуму легкої промисловості навчаються хлопці та дівчата — члени УТОГ. Після закінчення технікуму вони будуть працювати на швейних підприємствах нашої системи. Всього по Українському товариству глухих у

вищих учбових закладах та технікумах без відриву від виробництва навчається 42 чоловіки.

Вміють працювати наші юнаки і дівчата, вміють вони і відпочивати. Художня самодіяльність, різні гуртки, спорт допомагають нашій молоді цікаво, весело і культурно проводити дозвілля. У фізкультурних колективах обласних відділів налічується майже 7500 глухих юнаків та дівчат. Всім відомо ім'я спортсмена-легкоатлета Вячеслава Скоморохова. Він перемагає не тільки в змаганнях серед глухих, але й серед чуючих.

Багато приваблює гурткова робота. Драматичні, хореографічні, естрадні, кінолюбительські та інші гуртки показали хороші результати на оглядах та конкурсах.

Комуністична партія та радянський уряд роблять все для того, щоб трудящі глухі йшли в єдиному строю з чуючими до великої мети — комунізму. І молодь нашого Товариства робить гідний внесок у загальнонародну справу.

І. КЛЕЙМАН.

Наш нештат. кор.

м. Хмельницький.

ГОЛОВНА МЕТА

Холодне нічне повітря враз огорнуло дівчину, як тільки вона переступила поріг. Легкий вітерець бавився пасмом неслухняного волосся, що вибилося з-під хустки, проганяв сонну знемогу.

Мимоволі Євгенія Турчинець пригадує свій перший трудовий день. На тваринницьку ферму колгоспу ім. Красіна Хмельницького району прийшла 10 років тому після закінчення школи-інтернату для глухих дітей. Доглядати за худобою було

не новою справою для дівчини, адже вдома по господарству не раз виконувала різні роботи.

З першого дня роботи на фермі молода доярка відчула, що потрапила в дружний колектив. До її роботи приглядалися старші, раділи, допомагали. Вчилася сама. Зміцніли у неї руки, прийшла рішучість, вивчення своїх сил. Стала дівчина майстром високих надоїв молока.

З часом зросли вміння і до-

свід. Зараз від кожної корови вона щодня одержує по 18 кілограмів молока. Досягнуті успіхи окрилюють її, але не заспокоюють. Переглянула взяті соціалістичні зобов'язання на 1968 рік і вирішила так закінчити цей рік: надоїти по 4000 кілограмів молока від кожної фуражної корови закріпленої за нею групи.

С. ФЕДОРЧУК.

Різальник, ударник комуністичної праці Чернівецького УВП.

IV СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

В Москві відбулась четверта сесія Верховної Ради СРСР сьомого скликання, яка обговорила такі питання:

1. Про стан медичної допомоги населенню і заходи по поліпшенню охорони здоров'я в СРСР.

2. Про проект Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про шлюб та сім'ю.

3. Про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу.

4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

На сесії наводились яскраві приклади про радянську систему охорони здоров'я людей, створену за безпосередньою участю В. І. Леніна в перші ж місяці становлення Радянської держави.

У доповіді і виступах по другому пункту порядку денного вказувалося, що в проекті Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про шлюб та сім'ю втілюються положення Програми Комуністичної партії, в якій визначено основні принципи побудови сімейних відносин, намічено цілий ряд заходів матеріального та ідеологічного характеру, спрямованих на зміцнення сім'ї і поліпшення виховання підрастаючого покоління в дусі ідеалів комунізму.

По всіх питаннях порядку денного сесія Верховної Ради СРСР прийняла відповідні закони і постанови та затвердила Укази Президії Верховної Ради Союзу РСР.

На честь 50-річчя

Компартії України

ТРУДОВІ ПОДАРУНКИ

КИЇВ. Достроково по всіх показниках виконали піврічний план по випуску промислової продукції робітники Київського дострокового підприємства.

Адміністрація, партійна організація і місцевий комітет підвели підсумки соціалістичного змагання цехів і бригад. Переможцем визнано колектив складального цеху, де начальником П. Концевий.

На честь 50-річчя Компартії України в цехах і бригадах йде боротьба за випуск надпланової продукції.

Серед великого загону передовиків виробництва відмічені складальники Л. Усенко і С. Ковальчук, слюсар-ремонтник П. Джерело, комуніст координатник І. Скрипниченко, слюсар-інструментальник І. Діба.

Трудовими успіхами зустрічають 50-річчя Компартії України поліграфісти УВП-3. Соціалістичні зобов'язання першої половини третього року п'ятирічки виконані достроково: по товарній продукції — на 102,4 процента, по обсягу реалізованої продукції в діючих цехах — на 102,3 процента; план по прибутках виконано на 103,3 процента.

Вся продукція поліграфістів йде тільки першим сортом і здається у відділ технічного контролю з першого пред'явлення. На виготовлену і відправлену замовникам продукцію рекламаций не надходять.

В соціалістичному змаганні кращих успіхів добились друкарі В. Рибачук і В. Шведова, накладальники В. Жук, палітурники О. Левченко, Л. Пироженко та інші.

ДОНЕЦЬК. В обстановці великого політичного і трудового піднесення колектив Донецького учбово-виробничого підприємства достроково завершив виконання завдань першої половини п'ятирічки. План по випуску валової продукції виконано на 114,6 процента.

Трудову вахту на честь 50-річчя Компартії України несе інструментальний цех, колектив якого завоював звання цеха комуністичної праці.

В соціалістичному змаганні одним із перших піврічне завдання виконав колектив цеху електроустановочних виробів. Цех із місяця в місяць перевищує виробничі завдання. Переможцями змагання вийшли зміна майстра М. Печерських і бригада складальників, де бригадиром А. Мельничук.

ХАРКІВ. Новими трудовими подарунками зустрічає колектив Харківського УВП-1 п'ятиріччя Компартії України.

Достроково виконано виробничі завдання першої половини п'ятирічки. Учбово-виробниче підприємство освоїло нові види промислової продукції, налагодило випуск дроселів для ламп денного освітлення, вентилів голчастих високого тиску, електрофільмоскопів нової моделі «Світлячок» та інші.

В соціалістичному змаганні першість завоювали: інструментальний цех, де старшим майстром комуніст В. Рисований, а також слюсар комуніст Д. Юдницький, ударники комуністичної праці Г. Скларова та інші.

ДЯКУЄМО ПАРТІЇ

За роки життя і праці я на власному досвіді переконався, як глибоко піклуються про нас, глухих трудівників, Комуністична партія і Радянський уряд. Ми маємо чудові житлові умови в гуртожитках. Багато сімейних робітників одержали ї ї одержують і будуть одержувати упорядковані квартири.

А візьміть наші підприємства. В цехах людську працю полегшують сучасні машини і механізми, яких тут раніше не було. Взяти хоча б наш закрийний цех. Коли я прийшов на підприємство, тут майже не було механічних пристосувань для різання тканини. Доводилося все виконувати руками, витрачаючи багато сили і часу.

Нині ж зовсім інша справа. З 1959 року нам завезли електроні і стрічкову машину. Ото ж і працювати стало легше, дружніше, краще. А брига-

да виконує і перевищує плани. Це також підвищує наші заробітки; нині я і мої товариші стали заробляти набагато більше, ніж у попередні роки.

Перехід на нову систему планування і економічного стимулювання став вигідний і нам, робітникам, і державі.

Ми поки що працюємо в старих приміщеннях і відчуваємо певні незручності. Але не за голами той день, коли перейдемо у новий чудовий корпус підприємства.

У переддень 50-річчя Компартії України, одного із бойових загонів КПРС, хочеться від широкого серця подякувати партії і уряду за піклування, яким оточена в нашій країні людина праці.

С. ФЕДОРЧУК.

Різальник, ударник комуністичної праці Чернівецького УВП.

КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

ДЕВ'ЯТИЙ з'їзд КП(б)У, що проводив свою роботу з 6 по 12 грудня 1925 року, підбив підсумки відбудовного періоду і схвалив заходи по здійсненню індустріалізації і дальшому проведенню ленінської національної політики на Україні. З'їзд заявив, що КП(б)У готова дати рішучу відсіч троцькістським елементам, правим капітулянтам і націонал-ухильникам, що робили спроби збити партію з ленінського шляху. З'їзд закликав усіх комуністів України зміцнювати дружбу українського народу з російським та іншими народами Радянського Союзу.

ДЕСЯТИЙ з'їзд КП(б)У (20—29 листопада 1927 року) відбувся в умовах, коли трудящі України разом з усім радянським народом здійснювали історичні рішення XIV з'їзду ВКП(б) про соціалістичну індустріалізацію країни. З допомогою Центрального Комітету ВКП(б) було викрито і засуджено прояви націоналізму в рядах Компартії України, спрямовані на підірив і ослаблення непорушної дружби українського народу з усіма народами СРСР.

ОДИНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У відбувся 5—15 червня 1930 року. Перетворюючи в життя геніальний ленінський кооперативний план та історичні рішення XV з'їзду ВКП(б), який визначив курс партії на колективізацію сільського господарства, і переборюючи упертий опір куркульства та націоналістичної контрреволюції, КП(б)У підготувала й організувала масовий колгоспний рух. З'їзд намітив заходи, спрямовані на дальший розвиток соціалістичної промисловості та успішний хід колективізації сільського господарства, і мобілізував трудящих України на виконання завдань першої п'ятирічки на основі розгортання масового соціалістичного змагання.

ДВАНДЦЯТИЙ з'їзд

КП(б)У, що відбувся в останній раз в Харкові 18—23 січня 1934 року, підбив перші підсумки боротьби українського народу за здійснення генеральної лінії Комуністичної партії на розгорнутий наступ соціалізму по всьому фронту. З'їзд підкреслив необхідність посилити темпи розвитку чорної металургії, намітив заходи по організаціїно-господарському зміненню колгоспів, підвищенню матеріального добробуту і культурного рівня життя трудящих.

ТРИНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У відбувся 27 травня—3 червня 1937 року в Києві. Він відзначив нові успіхи, досягнуті у виконанні ленінського плану побудови соціалізму в СРСР. На кінець 1936 року соціалізм в нашій країні був в основному побудований. Продукція соціалістичної промисловості на Україні зросла на той час більше як в п'ять раз порівняно з 1913 роком. Значні були успіхи в галузі сільського господарства і в розвитку культури. Перемогу соціалізму і глибокі перетворення в економічному і громадсько-політичному житті радянського народу зафіксувала нова Конституція СРСР. У відповідності з її статтями розроблено нову Конституцію Української РСР, що була схвалена надзвичайним 14-м Всеукраїнським з'їздом Рад.

ЧОТИРНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У (13—18 червня 1938 року) відзначив, що більшовики України, ще тісніше згуртувавшись навколо ЦК ВКП(б), добились нових успіхів у соціалістичному будівництві. Здійснюючи перебудову партійно-політичної роботи, КП(б)У ще більше зміцнила зв'язки з масами, забезпечила піднесення їх політичної і трудової активності. Велику увагу було приділено оборонній промисловості та розгортанню ді-

яльності масово-оборонних організацій.

П'ЯТНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У, що відбувся 13—17 травня 1940 року, мобілізував сили українського народу на виконання директив XVIII з'їзду партії, на розв'язання завдань, які постали в умовах поступового переходу від соціалізму до комунізму. Надзви-

вання 300-річчя возз'єднання України з Росією. З'їзд підбив підсумки боротьби українського народу за здійснення завдань, поставлених XIX з'їздом КПРС, і намітив шляхи дальшого розвитку важкої індустрії, підвищення врожайності зернових культур і ліквідації відставання тваринництва в республіці. З'їзд зобов'язав

СЛАВНІ ВІХИ БОРОТЬБИ І ПЕРЕМОГ

чайню великою подією було здійснення віковичних мрій українського народу про возз'єднання українських земель в єдиній Українській Радянській державі, що стало можливим завдяки послідовному проведенню Комуністичною партією ленінської національної політики.

ШІСТНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У (25—28 січня 1949 року), який відбувся після закінчення Великої Вітчизняної війни, головну увагу приділив питанням відбудови і дальшого розвитку народного господарства республіки, мобілізував український народ на дострокове виконання плану четвертої п'ятирічки.

СІМНАДЦЯТИЙ з'їзд КП(б)У відбувся 23—27 вересня 1952 року. Він обговорив проекти директив до складання п'ятого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР і нового Статуту партії, опублікованих до XIX з'їзду КПРС, і одностайно схвалив їх. В період між XVI і XVII з'їздами КП(б)У в республіці було завершено відбудову на новій технічній основі промисловості, в результаті чого її валова продукція майже на 50 процентів перевищила довоєнний рівень. В сільському господарстві розширилися посівні площі, посилюється техніка оснащення. Успішно здійснювалося культурне будівництво.

ВІСІМНАДЦЯТИЙ з'їзд КП України (23—26 березня 1954 року) відбувся в дні святку-

партійні організації далі піднести рівень організаторської та ідеологічної роботи серед трудящих.

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ з'їзд КП України, що відбувся 17—21 січня 1956 року, підбив підсумки боротьби партійної організації республіки за виконання плану п'ятої п'ятирічки і одностайно схвалив розроблений ЦК КПРС проект директив по шостому п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1956—1960 роки. З'їзд зобов'язав партійні, радянські і господарські організації забезпечити дальше зростання вугільної, металургійної, енергетичної, машинобудівної промисловості, будівництва, круте піднесення сільського господарства і на цій основі добитись підвищення матеріального добробуту і культурного рівня трудящих.

ДВАДЦЯТИЙ позачерговий з'їзд КП України (16—17 січня 1959 року) обговорив тези доповіді на XXI з'їзді КПРС про семирічний план. За три роки, які минули від попереднього з'їзду, валова продукція промисловості республіки зросла на 37 процентів. Здійснювались заходи по піднесенню сільського господарства, підвищенню добробуту і культури трудящих. Накреслюючи плани на майбутнє, XX з'їзд КП України звернув увагу на те, що головним завданням в галузі економіки залишається розвиток важкої індустрії.

ДВАДЦЯТЬ ПЕРШИЙ з'їзд КП України, що відбувся 16—

19 лютого 1960 року, відзначив велике зростання за звітний період випуску валової продукції (більш ніж у півтора раза). В республіці за цей час було побудовано 756 великих промислових підприємств і реконструйовано близько 3 тис. заводів, фабрик, шахт. Значно збільшилось виробництво зерна, цукрових буряків, волокна льону-довгунця, м'яса, молока і яєць. Проте з'їзд відмітив, що темпи розвитку сільського господарства України в'є ще відстають від темпів зростання промисловості і потреб народного господарства.

ДВАДЦЯТЬ ДРУГИЙ з'їзд КП України відбувся 27—30 вересня 1961 року. Він обговорив проекти нової Програми і Статуту КПРС, одностайно схвалив ці документи і запевнив ЦК КПРС, що Комуністична партія України і надалі буде одним з вірних бойових загонів ленінської партії. По звітній доповіді ЦК КП України з'їзд відзначив, що виконання семирічного плану по основних галузях промисловості йде з випередженням на один рік, а по деяких і більше. Успіхи в розвитку народного господарства дали змогу підвищити життєвий рівень народу. Серед заходів, що сприяли росту добробуту радянських людей, був перехід на 6—7 годинний робочий день, а також часткове скасування податків з населення.

ДВАДЦЯТЬ ТРЕТІЙ з'їзд КП України відбувся 15—18 березня 1966 року. З'їзд відзначив нові успіхи, яких добились трудящі республіки у достроковому виконанні завдань семирічки. Здійснення заходів, накреслених бере з не вим (1965 р.) Пленумом ЦК КПРС, благотворно вплинуло на розвиток сільського господарства. На основі розвитку економіки підвищився матеріальний добробут народу. З'їзд закликав український народ гідно зустріти 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції та 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. З'їзд обговорив і одностайно схвалив проект директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки.

Особистий приклад

Дуже поважають робітники Білоцерківського УВП свого майстра Марію Архипівну Норченко.

У 1949 році 19-річна Маша поступила училищем швей на Білоцерківське УВП. Злізна, кмітлива та працелюбна, вона швидко опанувала професією.

Все трудове життя Норченко пройшло тут, на УВП. Їй дові-

рили бригаду, потім, дільницю.

Бригада М. Норченко удостоєна високого звання бригади комуністичної праці. Марія Архипівна не тільки керує, вимагає, вчить. Своім особистим прикладом вона надихає всіх робітників на ще і ще більш продуктивну працю. Будучи матір'ю двох дітей, Марія Архипівна знаходить час для навчання. Вона успішно закінчила дев'ятий клас середньої школи.

Р. СЕМЕНОВ.

м. Біла Церква, Київська обл.

На фото: Павло Норченко — закрийник та майстер швейної дільниці Марія Норченко.

Делегати VIII з'їзду УТОГ

В АВАНГАРДІ ЗМАГАННЯ

Високе довір'я, яке мені виявили члени нашого Товариства, обравши мене делегатом VIII з'їзду УТОГ, зобов'язує працювати ще краще, бути прикладом для інших, підвищувати відповідальність за виробничі успіхи, за виховання людей.

Майстром дільниці працюю всього вісім місяців. До цього був на інших роботах. Приємно, що за короткий час дільниця добила певних успіхів. Протягом чотирьох місяців ми тримаємо перехідний Червоний прапор підприємства, ідучи на першому місці у соціалістичному змаганні. План виконується щомісяця майже на 110 процентів. Та й не зустрінеш робітників, які б виконували зміни завдання менше,

ніж на 110—120 процентів.

Безперечно, в успіхах ми завдячуємо новій системі планування і економічного стимулювання. Здійснивши господарську реформу на підприємстві, ми тим самим зробили величезний крок вперед. За нових умов зростає свідомість робітника, підвищується його особиста відповідальність за справи всього колективу, а також значно покращилось матеріальне становище кожної сім'ї. Нині реальна заробітна плата кожного робітника зросла приблизно на 20 карбованців щомісяця. А якщо врахувати премії, то буде ще більше.

Приємно говорити і про те, що з кожним днем ряди пере-

довиків поповнюються все новими і новими робітниками. Добре працюють в'язальники Василь Карпо, Дмитро Башган, Василь Горик, мотальниці Домка Бугера, Марія Пантя та багато інших.

Наше підприємство робить все для того, щоб достроково виконати п'ятирічний план і тим самим гідним подарунком відзначити 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Ми впевнені, що не будемо останніми. Зробимо все для того, щоб підтримати ділами загальну справу всього колективу.

Я. ЩЕТИНІН.

Майстер в'язально-мотальної дільниці Чернівецького УВП.

МІЙ ПОДАРУНОК З'ІЗДУ

На полях Закарпаття працюють тисячі тракторів, комбайнів і автомашин. Тому й не дивно, що наша сільгоспартіль імені XXII з'їзду КПРС добила високих врожайів зернових культур, картоплі й овочів, підняла на належний рівень розвиток громадського тваринництва.

У цьому колгоспі створена і активно діє первинна організація УТОГ, головою якої є тов. Коцюбан, Трудівники глу-

хі є прикладом для чуючих. Василь Ящика, Марія Коцибан і я виконуємо взяті соціалістичні зобов'язання і працюємо в рахунок четвертого року п'ятирічки.

Ми, глухі, навіть і не мріяли раніше про те, щоб мати в Мукачеві свій клуб. Не знали ми зовсім міміки. Та ось відкрився клуб, і Марія Пашко організувала гурток міміки. Телер ми можемо вільно розуміти один одного.

З чим я приходжу до нашого з'їзду? Вважаю, що моїм подарунком буде дострокове виконання плану 1968 року і виконання п'ятирічного плану до 25-річчя визволення Радянської Армією Закарпаття від німецько-фашистських та іноземних поневолювачів.

Е. ТОВТ.

Колгоспник.

с. Ракошино, Мукачевського району, Закарпатська область.

2 Наше ЖИТТЯ

29 червня 1968 року.

Фоторепортаж ЧЕРКАСЬКІ МЕБЕЛЬНИКИ

Наладчик І. Форостян регулює рейсмусний верстат, на якому працює робітниця М. Дубик.

Загальний вигляд Черкаського УВП.

Вантаження меблів у чотирьохосні вагони. — Спасибі за якісну продукцію, — говорить А. Белан, працівник ВТК, майстрові-складальнику І. Дудурі.

Господарська реформа — в дії

ЗА ПРОДУКТИВНУ ПРАЦЮ — ЗАОХОЧЕННЯ

Продукцію Кіровоградського УВП — металеві корзини для транспортування продуктів у скляній тарі — добре знають торговельні організації нашої країни. З кожним роком росте на неї попит.

В 1966 році наше підприємство виготовило 300 тис. таких корзин, а в цьому році планом передбачено випустити 500 тисяч.

Які для цього є можливості? Що гарантує надплановий випуск продукції? На такі питання відповідь дає нова система планування і економічного стимулювання, на яку перейшло наше підприємство з початку цього року.

Тепер кожний робітник слідує за виконанням плану, за якістю продукції, за усуненням неполадок у роботі. Підтвердженням цього — той факт, що тільки за чотири місяці нинішнього року робітникам виплачено премії 700 карбованців за випуск продукції з першого пред'явлення. Більше тисячі

карбованців одержали зміни і дільниці, які зайняли перші місця в соціалістичному змаганні за якість продукції.

Зміна майстра Валентини Петренко одержала 170 карбованців премії. Премія розподіляється відповідно до місячного виробітку кожного робітника з урахуванням ведучих професій робітників дільниці. Для дільниць, які не ввійшли в число передових, але мають окремих передовиків, адміністрація і місцевий комітет профспілки передбачили персональні премії із фонду матеріального заохочення. Всього в 1968 році із цього фонду виплачено 2887 карбованців премії.

Певну масово-політичну і виховну роботу серед робітників веде партійна організація. Досвід роботи передовиків широко висвітлюється в листівках-блискавках.

Добре працюють зварниці Ніна Протасова і Ада Глазачка, вони щоденно виконують завдання на 120—130 процентів.

Молодий робітник заготовчого відділення Віктор Рубановський виконує завдання на 180—195 процентів. Досвід молодого робітника широко висвітлюється в листівці.

Не проходить мимо порушників трудової дисципліни стінна газета і сатиричний листок «Крокодил», які критикують ледарів і прогульників.

Зараз на підприємстві проводиться робота по переходу на випуск нової продукції. З нового року намічено перейти на випуск корзин єдиної конструкції.

Ідуть підготовчі роботи по технічному переоснащенню підприємства. У цехах встановлюються автомати, які замінять ручну працю робітників, нові верстати, добре продумані технологічні потокові лінії. Вживаються заходи по підвищенню культури виробництва.

М. ОСИПОВ.

Наш нештат. кор.

м. Кіровоград.

АВТОМАШИНА УВП діловито сіє поміж складом готової продукції та чотирьохосніми товарними вагонами. Навантажують їх недалеко, поруч.

Механічний цех — цех комуністичної праці. Майстром тут Іполіт Циховський. В тому, що кожний верстатник освоїв ще кілька суміжних професій, є частка і його праці. Це дає змогу продумано розставити робочу силу, що дуже важливо для виконання виробничої програми.

Не відстає від них і бригада гарячої пресовки блоків. П. Сташевський, І. Чабан, С. Лавриненко та Л. Велика працюють сумлінно, випускають продукцію тільки високої якості.

На складанні корпусів меблів відмінно працює С. Цілінський. Своєю ударною працею він задає тон роботі всіх складальників. Працює на УВП більш як 20 років І. Голубничий. Він приладжує до меблів дверцята та ящики.

Г. ГУБКО.

ЙОГО ДРУЖИНА

Праця звеличує людину

Сидить вона біля столу, поклавши натружені руки на коліна. Тиха. Спокійна. Смугляве обличчя її блищить проти світла. А з очей, трохи сумних, трохи замріяних, летить материнська ніжність, що зеленим полем засіяна в її щедрому серці.

— Знайомтесь. Моя дружина!

Це каже Василь Андрійович Северин, бригадир металопрокатної дільниці Чернівецького учбово-виробничого підприємства. Досі він розповідав про себе, про своє життя, про те, як вчився в школі-інтернаті, а потім став працювати.

Перед моїми очима пробігли роки цієї тридцятилітньої стрункої худорлявої людини. Напруженим, іноді навіть дуже важким, був пройдений шлях. Та що поробиш: ні знання, ні вміння просто так, без зусиль не даються і нічого в житті не приходить само собою.

Я бачив Василя з його розповіді в цеху серед гомінливих верстатів, коли він став бригадиром і докладав немало зусиль, щоб із місяця в місяць перевищувати план, завойовувати перше місце у соціалістичному змаганні й одержувати премії.

Таким бути, такого добитися теж було нелегко. А зробив, добився. Бо в його бригаді є чудові працівники. Це Домка Бугера, Марія Полотя, Дмитро Баштан, Василь Карпо... Та ж хіба всіх назовеш?! На підприємстві є в кого повчитись, щоб стати передовиком, є на кого

рівнятися у житті і праці, щоб потім і самому бути живим прикладом для інших.

Василеві хотілося, щоб познайомилися і з його дружиною. Десять років тому він зустрів свою Ганну. Тоді ж вони поборалися і, як молоді, одержали квартиру. Сім років тому у них народився синок Василь, і цей малий Василь Васильович незабаром піде в школу, у перший клас середньої школи, щоб потім поступово, із року в рік опановувати тими знаннями, яке дало людство нинішньому поколінню.

А мати, як мати. Сидить тихо і ніби прислухається до дзвінкого голосу свого сина. А сама ж справді його не чує...

Ганна Василівна — оверловниця. Стала вона нею, відверто кажучи, якось випадково: сім років тому ліквідували швейний цех. А вона ж була в ньому. Піти на інше підприємство — не хотілося. Погодилося перевестися на триштанковий оверлок. І хоч за спиною мала не один десяток років трудового життя, знову довелося починати все спочатку. Отак Ганна Василівна і стала ученицею у Галини Яцени.

Не обіда і гонор, а дружба і розуміння бути корисним на своєму місці з'єднало цих двох жінок. Тому і часу на перекваліфікацію понадобилося не так уже й багато. А тепер про Ганну Василівну на підприємстві усі однієї думки: працює добре, перевищує норми, є ударником комуністичної праці. Ім'я Ганни Василівни занесено в книгу Пошани підприємства. Зустрінете ви його і на Дошці пошани. За ударну працю не один раз нагороджували її грамотою, видавали премію, оголошували подяку.

Така його дружина, Ганна Василівна Северина. З дитинства навчилася вона поважати працю старших, брати від них якомога більше знань, щоб і собі бути такою. Правда, життя не балувало її зайвою ласкою. Іноді події складалися не так, як хотілося б дівчині. І тоді тяжкувато доводилося працювати до тієї мети, яку вималювала своєю ще не зовсім зрілою дитячою увагою.

Батька не стало в неї, коли вчилася у другому класі. А потім змушена залишитися на деякий час і без матері, бо треба було продовжити навчання у школі для глухих дітей.

Отож і поїхала із Сумської області на Донбас. Не встигла закінчити й чотирьох класів, як почалася Велика Вітчизняна війна. Що ж, повернулася до рідної оселі. Допомогала матері по господарству. А як тільки вигнали фашистів, Ганна не розстається з думкою, про навчання, про школу, яку хоче закінчити. І це їй вдається зробити, вже тут, по сусідству, у Троянецькому районі на Сумщині.

Радість навчання, яке трохи затягнулося, принесло Ганні і радість творчої праці. Двадцятирічною дівчиною вона вперше починає працювати на Лебединському учбово-виробничому підприємстві глухих. Хоча операція її не вимагала якихось певних знань і високої кваліфікації. Ганна робила звичайні учнівські ручки. І все ж таки проникнення свідомістю, що ти робиш користь людям, працюєш в колективі трудовому, окрилювало Ганну, давало їй надію на краще.

Але десь через два роки підприємство почало перебудовуватись. Підпали змінам не лише окремі операції, але й цілі процеси. Ганна вирішила виїхати у Чернівці.

На підприємстві УТОГ Ганна почала своє трудове життя з учениці швейного цеху. За півтора місяців вона навчилася багатьох дечому. Може тому, що їй легко давалася наука? Можливо. Більше всього вдячна вона інструктору виробничого навчання Трояну Вікторовичу Брезному. Саме він допоміг стати Ганні майстром своєї справи.

У ті роки на Чернівецькому підприємстві глухих, вперше почули робітники ім'я Ганни Василівни, як передовика виробництва. Тоді вперше її призначили бригадиром швейної дільниці. Із місяця в місяць, із року в рік бригада Ганни Василівни боролася за п'яну, за якість продукції. І в цьому мала, безперечно, неабиякі успіхи.

Така вона на роботі завжди, його дружина. Така вона і в житті, вдома, коли до гурту збирається невелика сім'я. Тиха. Спокійна. Сидить вона, поклавши натружені руки на коліна, і мріє. Про життя, про сім'ю, про сина свого, про колектив робочий.

І. ГАЙ.

Спец. кор. «Нашого життя». м. Чернівці.

Наше ЖИТТЯ 3

29 червня 1968 року.

Про сім'ю В. М. Андрієнка, фарбувальника меблів Черкаського УВП, говорять багато хороших та ставлять за приклад для інших сімей. Ударник комуністичної праці, він і серед виробничиків користується авторитетом і повагою.

Після роботи В. М. Андрієнка поспішає додому, де на батька чекають маленька Оленка, п'ятирічний Сашко та дружина Мотря Артемівна.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

КРОКИ ЗРОСТАННЯ ЗАКЛАДУ КУЛЬТУРИ

Черкаське учбово-виробниче підприємство було організоване на початку 1944 року. Ядром виробничого колективу УВП були глухі Г. Бедруєв, А. Прудкий, Б. Шендеровський, В. Левандовський та інші.

Тоді ж було створено Черкаський міський і районний відділи УТОГ. Свого клубного приміщення не було, тому всі культурні заходи провадили, де прийде: то зразу після роботи в цеху, то в гуртожитку, в якому мешкали глухі виробничники.

Тільки через чотири роки відкрився Черкаський будинок культури глухих, який було переобладнано силами виробничиків УВП з приміщення профтехшколи для глухих.

Цей заклад став місцем культурного дозвілля трудящих глухих УВП і міста. Запрацювали фізкультурний і драматичний гуртки. Спортсмени щороку брали участь у республіканських змаганнях з різних видів спорту.

Місце знаходження будинку культури було в зоні нинішнього Кременчуцького моря і підлягало знесенню. Тому в 1960 році в центрі міста спорудили новий Будинок культури з бібліотекою, читальним залом, кімнатами для гурткової роботи та різних служб.

Кількість членів УТОГ, які проживають в місті, набагато зросло. Виросли нові корпуси учбово-виробничого підприємства. Все це ставить перед колективом працівників Будинку культури підвищені вимоги культурно-політичного обслуговування трудящих.

Зараз готуємось гідно зустріти 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна і 50-річчя Компартії України.

Силами естрадного, драматичного та танцювального колективів підготовлено різноманітну сценічну програму.

Згідно з планом вже проведено виїзди з концертами в район, де виступаємо перед глухими колгоспниками та робітниками. На початку червня ми їздили в м. Житомир, де виступили з концертом перед трудящими.

Г. ПИРОГОВ.

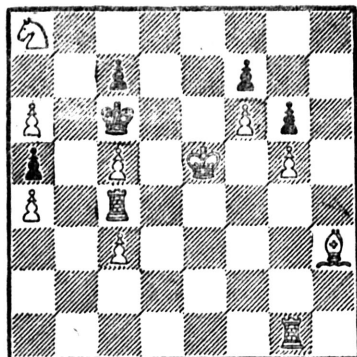
Керівник гуртків Черкаського будинку культури УТОГ.

КОНКУРС ЛЮБИТЕЛІВ ШАХОВОЇ ГРИ

ЧЕТВЕРТИЙ ТУР

ЗАВДАННЯ

7

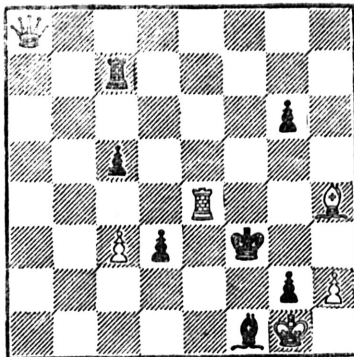

Мат за три ходи (3 очки).

ЗАПИТАННЯ

1. Які види шахової нотації ви знаєте? Коли і ким була введена сучасна шахова нотація (2 очки)?
2. Хто із радянських шахістів і за які досягнення вперше одержав звання заслуженого діяча мистецтв (2 очки)?

8

Мат за три ходи (3 очки).

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ ТРЕТЬОГО ТУРУ

Завдання № 5.

1. Та3—а6! Цугцванг
- а) 1. ...в6—в5
- б) 1. ...с4—с3.
2. а2—а4 2. Та6:в6.

СПОРТ

ШКОЛЯРИ ЗМАГАЮТЬСЯ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

У м. Чернівцях відбулися другі республіканські змагання з легкої атлетики серед учнів шкіл-інтернатів для глухих та туговухих дітей, в яких взяло участь 340 учнів, в тому числі 193 юнаки і 147 дівчат від 13 шкіл республіки.

Згідно з положенням, затвердженим Міністерством освіти УРСР, змагання проводились у двох групах.

У першій групі змагалися юнаки та дівчата 1949—50 рр. народження, а в другій—юнаки та дівчата 1951—52 рр. народження. Склад кожної із команд першої групи—17 чоловік, в тому числі 8 юнаків, 7 дівчат і 2 представники. Друга група складалася з 9 чоловік—4 юнаки, 4 дівчини і 1 представник.

До командного заліку входили: для команд I групи—по два результати з кожного виду програми, для команд II групи—по одному.

В результаті триденних змагань переможцем першої групи вийшла команда Феодосійської школи-інтернату для туговухих дітей (Кримська область). Команда цієї школи з першого дня захопила лідерство і не поступалася нікому до закінчення змагань. Всі учасники цієї команди мали гарну фізичну підготовку. Із цього видно, що в Феодосійській школі дбають про розвиток фізкультури і спорту серед учнів. Від найближчого свого суперника—команди Харківської школи-інтернату, яка зайняла II місце,

феодосійці відірвалися на 391 очко.

Третє місце зайняла команда Чернівецької школи-інтернату для глухих дітей. Далші місця зайняли команди Запорізької, Одеської № 97, Лебединської (Сумська обл.), Миколаївської, Полтавської, Луганської, Новомірогородської (Кіровоградська обл.) та Миргородської (Полтавська обл.) шкіл-інтернатів.

У другій групі переможцем стала команда Дніпропетровської школи-інтернату, яка згідно з положенням мала виступити в першій групі, але за розпорядженням Міністерства освіти УРСР виступила серед команд другої групи, із-за чого було чимало нарікань від представників команд другої групи.

По їх заявам, команда Дніпропетровської школи могла і повинна була змагатися серед команд першої групи.

Друге та третє місця зайняли, відповідно, команди Білоцерківської (Київська обл.) та Сосницької (Чернігівська обл.) шкіл-інтернатів.

Дальші місця зайняли школи-інтернати: Сімферопольська, Одеська № 91, Смілянська (Черкаська обл.), Житомирська, Уманська (Черкаська обл.), Пінська (Вінницька обл.), Тернопільська (Тернопільська обл.), Криворізька (Дніпропетровська обл.), Харківська, Кам'янець-Подільська (Хмельницька обл.), Ужгородська, Калушська (Івано-Франківська обл.), Володимир-Волинська (Волинська обл.), Новоушиць-

ка (Хмельницька обл.), Лаврівська та Нестерівська (Львівська область).

Другі республіканські змагання показали, що серед учнів шкіл-інтернатів є здібні спортсмени. Технічна і фізична підготовка, в порівнянні з минулим роком, значно зростає. Під час змагань 199 учнів виконали норматив єдиної Всеукраїнської спортивної класифікації, із них II розряду—2, III—59 та 138 юнацьких розрядів.

Команди-переможниці всіх груп нагороджені дипломами та перехідними призами Міністерства освіти УРСР. Команди, які зайняли другі та треті місця в своїх групах, нагороджені дипломами.

Учасники змагань, які зайняли перші місця з усіх видів змагань, нагороджені дипломами, жетонами та цінними подарунками. Учасники змагань, які зайняли II та III місця, нагороджені дипломами та жетонами.

Мали місце недоліки в організації та проведенні змагань. В дуже неприємне становище поставили себе керівники Чернівецької школи-інтернату для туговухих дітей. Команду було знято із змагань за включення до її складу, двох чуючих дівчат. Цей випадок—треба засудити самим суворим чином.

В найближчому номері «Нашого життя» будуть вміщені технічні результати, які показали учасники змагань по всіх видах програми.

И. ЗДОРОВИЛО.

СТЕЖКАМИ ТУРИСТСЬКИМИ

Найкращим, активним відпочинком був і залишається туризм. Звичайно, туристський похід—не розважальна прогулянка. Буває, приходить дощ, і тоді під дощем або ж усю ніч відбиватися від комарів, повертатися додому з натертими плечима і з незапланованими мозолями на ногах. Але зате ви не будете пити такого смачного чаю, як у туристському поході; і ніколи з таким апетитом не їстимете туристську кашу, яку зварили на громадських засадах. І по-справжньому чисте повітря, і запах квітів, і ще не займану красу природи—все можна відчутти, побачити, оцінити тільки в поході.

Окрім того, що туризм загартовує організм і волю людини, він ще й виховує в ній естетичні смаки, вчить розуміти прекрасне. Під час одного походу нам довелося їти чудовим густим лісом. В одному місці вузька просіка розділяє той

В ДОБРУ ПУТЬ!

ліс на дві частини: праворуч піднімаються високо вгору красені-дуби, ліворуч стрімко обабіч просіки стоять стрімкі сосни.

І може, кожен із нас подумав у той час, що ми могли б і не пізнати цієї краси, якби не пішли в похід.

Але не тільки красу природи спостерігає турист в поході. На тому ж самому маршруті ми бачили зарослі бур'янами траншеї, бетонні доти. І далі—все окопи, окопи, окопи, мов-

чазні свідки минулої війни.

І сьогодні, дивлячись на все це, серйозніше уявляєш собі життя і по-новому сприймаєш сторінки вітчизняної історії.

...Київські члени УТОГ—ентузіасты туризму роблять хоч і перші, але впевнені кроки по освоєнню нових маршрутів.

Думається, що з часом ростимуть і наші ряди, бо практично ж туристом може стати кожний. Для цього необхідно лише бажання. Ну, а маючи його, далі буде все, як у туристській пісні:

— В добру ж путь!

Ю. МАКСИМЕНКО.

Наш нештат. кор.

м. Київ.

На приз газети „Правда“

У м. Москві відбулися міжнародні змагання з бігу на приз газети «Правда», в яких взяли участь найкращі легкоатлети нашої країни та із-за кордону. В забігу на 400 метрів з ба-

р'єрами переможцем вийшов член нашого Товариства, майстер спорту міжнародного класу Вячеслав Скоморохов з результатом 50,7 сек.

тор першого чемпіонату країни у 1920 році.

Запитання 2.

Радянські гротмейстери Ю. Л. Авербух і Є. Болеславський, М. М. Ботвинник, Д. І. Бронштейн, П. П. Керес, О. О. Котов, В. В. Смирнов відомі як складачі шахової композиції.

Після трьох турів конкурсу любителів шахової гри 28 очок має шаховий гурток Київського палацу культури, 27—А. Арін (м. Славута), 20 очок—у Л. Кейриха (Харків).

Для деяких учасників шахового конкурсу завдання перших трьох турів були важкими.

Редактор В. ПІТЕНКО.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. '612—5065, 68 р.